

РЕШЕНИЕ

№ 32691

гр. София, 07.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7130** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба, подадена от председателя на Патентно ведомство на Република България, чрез процесуалния представител юрисконсулт А. Д., срещу Решение № 1972/30.05.2025 г., постановено по НАХД №16938/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 17-ти състав, в частта му, с която е отменено Наказателно постановление (НП) №189 от 23.10.2024 г., издадено от председателя на Патентно ведомство на Република България, с което на основание чл. 127, ал. 1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО) на Баран 2005 ЕООД, с ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на сумата от 4200,00 /четири хиляди и двеста/ лева, за извършено нарушение на чл. 127, ал. 1 от ЗМГО, вр. чл. 13, ал. 2, т. 2, вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 от ЗМГО. С решението, на основание чл. 127, ал. 5 от ЗМГО е постановено отнемането на стоките, предмет на нарушението, в полза на държавата и предаването им за унищожение, като в тази част същото не се оспорва.

В жалбата се сочи, че решението страда от множество противоречия, наред с неправилно прилагане на материалния закон. Оспорват се мотивите на съда, че наказателното постановление следва да бъде отменено поради допуснато съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Твърди се, че в хипотезата на непотърсена пощенска пратка не е налице невръчване на същата, тъй като нарушителят може да се укрие и да

възпрепятства връчването с цел да изтече 3-месечният преклузивен срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Оспорва се изложената от съда теза, че липсата на доказателства за връчване на съобщението до нарушителя пряко е рефлектирало върху правото му на защита и възможността да представи обяснения и възражения, тъй като именно при връчването на АУАН нарушителят е могъл да представи своите възражения или документи за произхода на иззетите стоки, но същият не го е направил, поради което е издадено впоследствие и процесното наказателно постановление.

Иска се отмяната на Решение № 1972 от 30.05.2025 г., постановено по НАХД № 16938/2024г., по описа на СРС, НО, 17-ти състав, като вместо това да бъде постановено решение, с което изцяло да бъде потвърдено горепосоченото наказателно постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност и в случай че насрещната страна се представлява от адвокат и той претендира адвокатско възнаграждение, жалбоподателят прави възражение за прекомерност на размера на същото и намаляването му до определения размер съгласно Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

В проведено по делото открито съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. К., която поддържа касационната жалба.

Ответникът – Баран 2005 ЕООД, не изпраща представител в съдебно заседание. Представен е писмен отговор на касационната жалба от о управителя на дружеството А. Седат С., чрез пълномощника адвокат Л. М.. С отговора се оспорва касационната жалба и и се изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Излагат се доводи, че изводите на районния съд за правилни и се поддържа позицията за допуснати съществени процесуални нарушения при образуване на административнонаказателното производство със съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя. Претендира разноси.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Ю., който намира касационната жалба за основателна.

Административен съд София град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна страна и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира решението за валидно, допустимо и правилно.

За да отмени НП, СРС е установил релевантната фактическа обстановка въз основа на представените по делото доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установено следното:

Баран 2005 ЕООД, с ЕИК[ЕИК], с управител А. Седат С. от [населено място], стопанисва магазин, който се помещава в [населено място], [улица]. В магазина се предлагат за продажба златни изделия.

На 01.08.2023 г. в ОД на МВР - П. е постъпила оперативна информация от директора на ТД „ДАНС“, [населено място], че А. Седат С. от [населено място], в качеството му на управител на Баран 2005 ЕООД, използва в търговската си дейност златни накити от различни марки без съгласието на притежателите на изключителното им право. При извършено на 01.08.2023 г. претърсване и изземване на стопанисвания от Баран 2005 ЕООД магазин са били открити и иззети следните вещи:

- 1 бр. мъжка гривна от жълт метал с емблема на „М.“, означена със знак, идентичен на марка на ЕС с рег. №[ЕИК], фигуративна, регистрирана за стоки от клас 14 на МКСУ „бижуeteria“, със срок на действие до 02.06.2030 г., с притежател М.-В. Group AG, Германия;
- 1 бр. гривна от жълт метал и черен конец с емблема на „А.“, означена със знак, идентичен на марка на ЕС с рег.№[ЕИК], фигуративна, регистрирана за стоки от клас 14 на МКСУ „бижуeteria“, със срок на действие до 01.04.2026 г., с притежател А. AG, Германия;
- 1 бр. гривна от жълт метал и черен конец с емблема на „CHANEL“, означена със знак, идентичен на международна марка с рег.№ 731984, фигуративна, с действие на територията на Република България, регистрирана за стоки от клас 14 на МКСУ „бижуeteria“, със срок на действие до 10.02.2030 г., с притежател Chanel SARL, Швейцария;
- 3 бр. пръстени от жълт метал с емблема на „БМВ“, означени със знак, идентичен на марка на ЕС с рег.№[ЕИК] , фигуративна, регистрирана за стоки от клас 14 на МКСУ „бижуeteria“, със срок на действие до 01.04.2026 г., с притежател В. Motoren W. Aktiengesellschaft, Германия;
- 2 бр. пръстени от жълт метал с лого на „М.“, означено със знак, идентичен на марка на ЕС с рег. №[ЕИК], фигуративна, регистрирана за стоки от клас 14 на МКСУ „бижуeteria“, със срок на действие до 02.06.2030 г., с притежател М.-В. Group AG, Германия;
- 1 бр. пръстен от жълт метал с лого на „V.“, означен със знак, идентичен на международна марка с рег.№ 815020, фигуративна, с действие на територията на Република България, регистрирана за стоки от клас 14 на МКСУ „бижуeteria“, със срок на действие до 05.06.2033 г., с притежател G. V. S.R.L., Италия;
- 1 чифт обеци от жълт метал с лого на „CHANEL“, означени със знак, идентичен на международна марка с рег. № 731984, фигуративна, с действие на територията на Република България, регистрирана за стоки от клас 14 на МКСУ „бижуeteria“, със срок на действие до 10.02.2030 г., с притежател Chanel SARL, Швейцария;
- 1 бр. златна гривна (синджир) от жълт метал със знак „L. VUITTON“, означена със знак, идентичен на марка на ЕС с рег.№[ЕИК], фигуративна, регистрирана за стоки от клас 14 на МКСУ „бижуeteria“, със срок на действие до 11.05.2029 г., с притежател L. VUITTON MALLETIER, Франция.

Не са били представени документи, удостоверяващи връзката между откритите в търговския обект стоки и притежателят на горепосочените регистрирани марки. Стоките са били иззети с Протокол за претърсване и изземване от 01.08.2023 г., потвърден с Определение № 513/02.08.2023 г. по ЧНД № 1114/2023 г. по описа на РС-П., IX наказателен състав. С извършеното претърсване и изземване е било образувано досъдебно производство № 613/2023 г. по описа на РУ - П., по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК. В хода на досъдебното производство са били назначени и изготвени комплексна маркова и оценителна експертиза, както и ювелирна експертиза. Съдебно-марковата експертиза прави заключение, че поради идентичност на знаците, с които са означени стоките, с тези на регистрираните марки, както и поради идентичността на стоките с тези, включени в клас 14 на МКСУ, за които са регистрирани марките, съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знаците с тези на марките. Вероятността за объркване се изразява в погрешната представа, която може да възникне у тях относно действителния произход на стоките, а именно, че същите се предлагат за продажба и съхраняват с цел продажба от или със знанието и под контрола на притежателите на марките. Според заключението на ювелирната експертиза теглото на предоставените за изследване изделия е общо 64,60 грама. Изделията са изработени от злато 14 карата, проба 585, и общата им пазарна стойност възлиза на 5814,00 лева към 01.08.2023 г.

Образуваното досъдебно производство е било прекратено с постановление на наблюдаващия

прокурор от 18.06.2024 г., който е направил заключение, че деянието представлява административно нарушение и преписката е изпратена на председателя на Патентното ведомство по компетентност за произнасяне.

На 04.07.2024 г. до А. С., в качеството му на управител на Баран 2005 ЕООД, е изпратена покана за съставяне на АУАН до адреса на управление на дружеството на 05.07.2024 г. Писмото е върнато обратно в Патентното ведомство с пощенски щемпел от 29.07.2024 г. с отбелязване като „непотърсено“.

На 29.07.2024 г., в отсъствие на нарушителя, от С. В. Б., на длъжност главен експерт в Патентно ведомство на Република България, в изпълнение на Заповед № 3-439-(1)/04.07.2024 г. на председателя на Патентно ведомство на Република България, след извършена проверка и въз основа на материалите по пр. пр. № 4062/2024 г. по описа на Районна прокуратура - П., в присъствието на Ф. Е. М., на основание чл. 129, ал. 1 от ЗМГО е съставен АУАН с № 84 за нарушение на разпоредбата на чл. 127, ал. 1 от ЗМГО от Баран 2005 ЕООД.

На 02.08.2024 г., на основание чл. 43, ал. 4 от ЗАНН, от Патентното ведомство са изпратени до кмета на [община] за предявяване по месторегистрация на Баран 2005 ЕООД два екземпляра от съставения АУАН.

На 08.08.2024 г., от служители на [община] - С. А. и А. З., е съставен протокол, от който се установява, че на 08.08.2024 г., в 11:45 ч., на посещения адрес (гр. П., [улица]) не е било открито лицето, негов представител или пълномощник.

Поради невръчване на АУАН, на 03.09.2024 г. е бил изготвен протокол № 52/03.09.2024 г. по Заповед № 424/29.05.2020 г. на председателя на Патентното ведомство, с който е извършен обявление на невръчения АУАН № 84/29.07.2024 г. чрез публикуване на интернет страницата на Патентното ведомство и поставяне на таблото за обявления. Съгласно съставен протокол № 52А/11.09.202 г., на 11.09.2024 г., от интернет страницата на ведомството и от таблото за обявления е свален Протокол № 52/03.09.2024 г.

На основание на съставения АУАН, на 23.10.2024 г. е издадено обжалваното Наказателно постановление № 189/2024 г. от председателя на Патентното ведомство на Република България, с което на Баран 2005 ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4200,00 (четири хиляди и двеста) лева за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 127, ал. 1 от ЗМГО, във вр с чл. 13, ал. 2, т. 2, вр. чл. 13, ал. 1, т. 1 от ЗМГО. На основание чл. 127, ал. 5 от ЗМГО, стоките, предмет на нарушението, са били отнети в полза на държавата и предадени за унищожаване на органите на МВР, като притежателите на регистрираните марки или надлежно упълномощено от тях лице, са имали възможност да присъстват при унищожаването.

Същото НП е било връчено на жалбоподателя срещу подпис на 05.11.2024 г.

За да отмени НП, СРС е приел, че независимо от обективното установяване на факта на извършено нарушение на разпоредбата на чл. 127, ал. 1 ЗМГО оспореното НП подлежи на отмяна, тъй е допуснато съществено процесуално нарушение при съставяне и връчване на АУАН, което е довело до ограничаване на правото на защита на жалбоподателя. Направен е извод, че АУАН е съставен в отсъствие на представител на юридическото лице - нарушител, без да са били налице предпоставките на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН.

В мотивите на решението е посочено, че, видно от представените по делото доказателства, поканата за съставяне на АУАН е била оформена като „непотърсена“, т.е. същата не е връчена. Сочи се, че според трайната съдебна практика само при наличието на надлежно връчена такава покана, ако нарушителят не се яви в определения ден и час, съставянето на акта в негово отсъствие ще попадне в хипотезата на чл. 40, ал. 2 ЗАНН.

Съдът е приел, че в хода на производството не са събрани достатъчно доказателства, свидетелстващи за отсъствието на трайна връзка между лицето, чиято отговорност ще се ангажира, и конкретен административен адрес, каквито доказателства са изискуеми съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и трайната съдебна практика. Според решаващият състав на СРС, видно от наказателното постановление и съпроводителното писмо от кмета на [община], нарушителят е открит за връчване на наказателното постановление още на 05.11.2024 г. (четири работни дни, считано от датата, на която НП е било получено в [община] за връчване), което само по себе си е индикация, че адресът е ефективно използван от жалбоподателя и че не е било невъзможно същият да бъде открит за връчване на покана за съставяне на АУАН и за връчване на самия АУАН.

Съдът е приел също, че след като наказателното постановление е съставено, без да са налице обстоятелствата по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и без на жалбоподателя да е връчен надлежно АУАН, то в хода на производството е допуснато съществено процесуално нарушение, доколкото именно този пропуск води до драстично ограничение на правото на защита на жалбоподателя.

Предвид изложеното, от Софийският районен съд е направено заключение, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати нарушения на процесуалните правила, обуславящи самостоятелно основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Настоящата касационна инстанция намира за правилен и обоснован формирания от СРС извод за допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство по издаване на процесното НП.

На първо място, правилно районният съд е установил, че по делото не се доказва от административнонаказващият орган наличието на предпоставките на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН за съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя.

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, „когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие“. От текста на разпоредбата следва, че за да се пристъпи към съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя следва да е налице една от двете алтернативно уредени предпоставки, а именно: 1) ако същият не се яви след надлежно връчена покана, или 2) ако не може да бъде намерен на известния адрес.

Видно от фотокопие на пощенска пратка до А. С. – управител на Баран 2005 ЕООД, подадена от Патентно ведомство на РБ, същата е с пощенско клеймо от 05.07.2024 г. и с отбелязване на обратната разписка от 29.07.2024 г., че същата е „непотърсена“. От приложената по делото пощенска разписка, в която е отбелязано, че поканата за съставяне на АУАН е била непотърсена, не следва, че жалбоподателят не е можело да бъде намерен. За да бъде направен такъв извод, следва да са налице доказателства, че са положени повече усилия за установяване на нарушителя, а това означава същият да е търсен няколко пъти в различни дни и различно време. В случая такива доказателства не са налице. Не са представени доказателства за посещение на декларирания адрес на управление на дружеството с цел връчване на поканата за съставяне на АУАН, нито са налични данни, че са осъществени неколкократно посещения в различни дни и часове, за да бъде направен извод, че адресатът не е намерен на адреса, съответно че е бил уведомен, но не се е явил да получи съобщението. В резултат от това е опорочен изводът на актосъставителя, че лицето не се е явило на отправената покана за съставяне на акта.

По същите причини АУАН не е бил надлежно предявен и връчен на жалбоподателя, съгласно изискването на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, включително чрез изпълнение на процедурата по чл. 43, ал. 4 от ЗАНН.

Нарушен е редът за уведомяване на нарушителя за съставения АУАН, което е довело до невъзможността му да възрази по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу изложените в акта констатации преди издаване на НП. Съгласно чл. 129, ал. 2 от ЗМГО, който е специален по отношение на чл. 43 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се връчва на нарушителя или на упълномощено от него лице срещу подпис. Когато е съставен в отсъствието на нарушителя, актът се връчва чрез съответната общинска администрация или чрез органите на МВР. Разпоредбата на ал. 3 от с.з. предвижда, че когато актът не може да бъде връчен по реда на ал. 2, на таблото за обявления и на интернет страницата на Патентното ведомство се публикува съобщение за съставянето му за срок, не по-кратък от 7 дни. Ако в 14-дневен срок от свалянето на съобщението лицето по ал. 1 не се яви в Патентното ведомство за предявяване и подписване на акта, това се отбелязва в акта и той се счита за връчен в деня на отбелязването.

Съгласно протокол от 08.08.2024 г., съставен от служители на общинската администрация, на посещения адрес на управление на дружеството не е бил открит негов представител. Поради това са предприети действия по обявяване (съобщаване) на АУАН по реда на чл. 129, ал. 3 от ЗМГО - чрез съобщение, публикувано на интернет страницата на Патентното ведомство и чрез обявяването му на таблото за обявления, за което са били съставени необходимите заповеди и протоколи. Съобщението е било свалено от таблото и интернет страницата на 11.09.2022 г. (след изтичане на срок от 7 дни, считано от разгласяването му, съобразно чл. 129, ал. 3, изр. 1 ЗМГО).

Видно изложеното, с цел връчване на съставения АУАН от служители на общинската администрация адресът на управление на дружеството е бил посетен само веднъж - на 08.08.2024 г. Липсват данни за повторен опит да бъде намерено лицето на декларирания адрес в друг ден и час, поради което не може да се приеме за обосновано твърдението на административнонаказващият орган, че не е било възможно връчването му на този адрес, което е задължителна предпоставка да се премине към обявяването му по реда на чл. 129, ал. 3 от ЗМГО. Поради това е опорочена процедурата по връчване на акта на нарушителя. В тази връзка правилно районният съд се е позовал на факта, че НП е връчено на Баран 2005 ЕООД на същия адрес в кратък срок след издаването му.

Освен това следва да се отбележи, че в случая изискуемото по закон отбелязване в АУАН за датата на връчването му предвид датата на сваляне на съобщението от таблото за обявления не е извършено, което е задължителен елемент от фактическия състав на процедурата по връчване, регламентирана в чл. 129, ал. 3 от ЗМГО. Поради това следва да се счита за недовършена същата, в резултат от което не са възникнали предвидените в закона правни последици, следователно АУАН не следва да се счита връчен на нарушителя.

Гореописаното е довело до нарушаване на правото на защита на нарушителя, което го определя като съществено процесуално нарушение, което представлява отменително основание по отношение на обжалвания съдебен акт. Императивността на изискването за лично предявяване на АУАН на нарушителя се извлича и от разпоредбите на чл. 43 от ЗАНН, съгласно която, когато актът е съставен в отсъствие на нарушителя, той се изпраща на съответната служба, а ако няма такава - на общинската администрация по местоживеенето на нарушителя за предявяване и подписване. По аргумент от ал. 4 – ал. 6 от с.з. при невъзможност за предявяване, подписване и връчване на съставения АУАН, производството се спира до надлежното му връчване. Разпоредбата на ал. 6 от с.з. предвижда, че, когато нарушителят след щателно издирване не може да бъде

намерен, това се отбелязва в акта и производството се спира. Законът си служи с понятието „щателно издирване“, което е в подкрепа на гореизложените мотиви, че следва да бъдат положени необходимите усилия за намиране на нарушителя или негов законен представител, за да бъде осъществено връчването на акта, които не се изчерпват с едно-единствено посещение на адреса му на управление, и то при липсата на данни, че същият не се използва от дружеството.

В настоящия случай АУАН не е връчен на нарушителя, поради което са налице основания да се приеме, че той не е имал възможност да се запознае с акта и да направи възражения срещу изложените в него констатации, тоест не е имал възможност да участва в процеса и да се защити срещу административнонаказателното обвинение. За първи път това е направено с подадената срещу НП жалба. Нарушението е съществено, доколкото чрез липсата на връчване на АУАН на представляващ дружеството е пропусната една цяла фаза от защитата на юридическото лице, което нарушение не би могло да бъде санирано в съдебното производство.

Описаното процесуално нарушение при връчване на АУАН всякога е съществено, тъй като е опорочило административнонаказателното производство и е нарушило правото на защита на наказаното лице, пречило е възможността му адекватно да я организира, което винаги представлява основание за отмяната на наказателното постановление като незаконосъобразно, и като го е отменил, СРС е постановил правилно съдебно решение.

По разноските в производството:

Предвид изхода на делото и своевременно заявената претенция за присъждане на разноски, на ответника се следват такива на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН. Предявено е от процесуалния представител на жалбоподателя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, платено от Баран 2005 ЕООД, което се явява основателно с оглед фактическата и правна сложност на делото и липсата на процесуално представителство на същия в съдебно заседание. С оглед на изложеното следва да бъде осъден жалбоподателят да заплати на ответника сумата от 510 лева за адвокатско възнаграждение, на основание чл. 18, ал. 2, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в и чл. 63д, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, VII – ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1972/30.05.2025 г., постановено по НАХД №16938/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение (НО), 17-ти състав.

ОСЪЖДА Патентно ведомство на Република България да заплати на Баран 2005 ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], сумата от 510,00 (петстотин и десет) лева за разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

